

Nr. *6/486109*
van het arrest

Nr. *2009/1309*
van het repertorium

Nr. **581 P 2007**
van het parket-generaal

- urbanisatie
- *milieu*

BEROEP in CASSATIE d.d. 1 april 2009 door
, beklaagde, tegen
alle beschikkingen van het arrest

BEROEP in CASSATIE d.d. 2 april 2009 door
beklaagde, tegen alle beschikkingen van het arrest

BEROEP IN CASSATIE
verworpen op *13/10/2009*

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

vertegenwoordigd door het College van Burgemeester
en Schepen
met kantoren te

burgerlijke partij

ter zitting vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie te op 13 maart 2008
en op 2 oktober 2008
afwezig op 15 oktober 2008;

tegen

1.
geboren te op
en wonende te

beklaagde

ter zitting aanwezig en bijgestaan door Mr.
, advocaat bij de balie van op 13
maart 2008
ter zitting vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie te op 2 oktober 2008
afwezig op 15 oktober 2008;

5.
met maatschappelijke zetel gevestigd te

met als lasthebber ad hoc Mr.
advocaat bij de balie van

beklaagde

ter zitting vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van op 13
maart 2008 en op 2 oktober 2008
afwezig op 15 oktober 2008;

6.
met maatschappelijke zetel gevestigd te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat
bij de balie van op 13 maart 2008 en op 2
oktober 2008
afwezig op 15 oktober 2008;

7.
met maatschappelijke zetel gevestigd te

beklaagde

afwezig op 13 maart 2008, op 2 oktober 2008 en op
15 oktober 2008;

Beklaagd van:

I. Bij inbreuk op artikel 4 §1, strafbaar gesteld bij artikel 39 §1, 1°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 5 §1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting, die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd

Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

A. Te tussen 24.04.2001 en 23.01.2003:

De 1e en 5e:

- opslag van 28.200 liter P3-producten (diesel/mazout) met verdeelinstallaties, opslag 600 l olie en een verwarmingsinstallatie (rubrieken 17.3.6.2. , 17.3.9, 17.3.7.1° en 43.1. van bijlage 1 van VLAREM I)

B. Te

De 1e en 5e:

tussen 23.01.2003 en 15.12.2004

De 2e:

tussen 14.06.2004 en 15.12.2004

- opslag in 2 houders van elk 20.000 l diesel elk met een verdeelinstallatie, cubitainer van 1.000 l diesel met verdeelinstallatie, ton 5.000 l smeerolie met verdeelinstallatie, 11 cubitainers van 1.000 l olie, lozen van huishoudelijk afvalwater afkomstig van sanitaire installaties, in de openbare riolering, lozing van bedrijfsafvalwater afkomstig van de tankplaatsen in de openbare riolering, stelplaats voor 3 tot 25 vrachtwagens en hun aanhangwagens, compressor met een vermogen van 7 kW, een verwarmingsinstallatie (rubrieken 3.6.1, 3.6.2.1., 15.1.1, 16.32.1., 17.3.6.2., 17.3.7.1°, 17.3.9, 43.1. van bijlage 1 van VLAREM I)

C. Te

De 1e, 2e, 5e en 7e:

tussen 15.12.2004 en datum der onderhavige dagvaarding:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek.

Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, als exploitant van een inrichting, niet de nodige maatregelen te hebben getroffen om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en, om bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden, in casu door nagelaten te hebben of onvoldoende te hebben voorzien in de nodige maatregelen om verontreiniging van grondwater en bodem te voorkomen bij de uitbating van een bevoorradingsstation.

B. Bij inbreuk op de artikelen 20 en 22, strafbaar gesteld bij artikel 39 §1,2°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en het artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, als exploitant van een inrichting, de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden, de voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Executieve in toepassing van artikel 20 van voornoemd decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden, alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichtingen van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen met betrekking op de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid, niet te hebben nageleefd, in casu, artikel 4.1.3.2. van Vlarem II, met name als exploitant en normaal zorgvuldig persoon niet te nodige maatregelen te hebben getroffen om de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet-ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer.

IV.

A. Te op hiernavermelde data:

Bij inbreuk op de artikelen 99, 101, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met
oppervlakte van 39a52ca,

eigendom van ingevoelge
akte van openbare aankoop verleden door notaris

te op 21.02.1997 (en bij akte van opschortende voorwaarde van 12.03.1997)

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 of 101 van het voormelde Decreet van 18.05.1999, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

1. de 1e, 3e, 5e en 6e:

- de aanleg van een parking voor vrachtwagens en personenwagens rechts van het hoofdgebouw
- plaatsing van 2 verdeelpompen en aanleg van een betonnen dek aan de rechterzijde
- bestemmingswijziging van een magazijn naar een stalling voor vrachtwagens en mazouttanken
- herbestemming van een spuitcabine tot een winkel (detailhandel) voor verkoop van voedingswaren en drank
- bestemmingswijziging van een toonzaal naar restaurant en een klein gedeelte als bureelruimte

2. de 1e, 2e, 3e, 5e en 6e:

- herbestemming van een gedeelte van een afdak tot douchecellen en toiletruimte

tussen 01.01.2004 en 01.04.2004

uitgevoerd te hebben.

B. Te op hierna vermelde data:

Bij inbreuk op de artikelen 99, 101, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
bos, met oppervlakte
van 28a60ca, eigendom van
ingevolge akte van aankoop verleden door notaris
te op 13.02.2004 en nr. ,
magazijn), met oppervlakte van 39a52ca

eigendom van ingevolge
akte van openbare aankoop verleden door notaris
te op 21.02.1997 (en bij akte van
opschortende voorwaarde van 12.03.1997)

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 of 101 van het voormelde Decreet van 18.05.1999, hetzij zonder voorafgaande

stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

de 1e, 2e, 3e, 5e en 6e:

- het ontbossen en aanmerkelijke wijziging van het reliëf en het storten van puin en bergkiezel (aanleg van een parking voor voertuigen, wagens en aanhangwagens)

1. tussen 20.06.2004 en 22.06.2004

uitgevoerd te hebben

2. tussen 22.06.2004 en datum der onderhavige dagvaarding

voortgezet of in stand gehouden te hebben, voor wat betreft de ontbossing en storten van bergkiezel op perceel

V. de 4e:

Te   op 24.04.2001:

Door gebaren of zinnebeelden   te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is, in casu door met een motorvoertuig roekeloos in haar richting te rijden en haar de doorgang te versperren, hierbij mondeling dreigend dat zij aldaar niet meer zal weggaan en niemand haar zal kunnen helpen.

nr.
overgeschreven Hypotheekbewaring
kosten: € 160,67
De Bewaarder (get)

nr.
overgeschreven Hypotheekbewaring
kosten: € 125,79
De Bewaarder (get)

nr.
overgeschreven Hypotheekbewaring
kosten: € 117,07
De Bewaarder (get)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 23 februari 2007 door beklaagde
tegen alle schikkingen te zijne laste
- op 28 februari 2007 door beklaagden
en tegen alle schikkingen te hunnen
laste
- op 2 maart 2007 door beklaagde tegen
alle schikkingen te zijne laste
- op 5 maart 2007 door het Openbaar Ministerie
tegen alle schikkingen op strafgebied tegen alle
beklaagden
- op 5 maart 2007 door de burgerlijke partij tegen
alle beklaagden

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op **16 februari 2007** door de correctionele
rechtbank van **Tongeren**, dewelke als volgt heeft
beslist:

De tenlasteleggingen (sub I C, II, III en IV B2)
waarin beklaagden worden vervolgd tot datum der
onderhavige dagvaarding dient te worden
verduidelijkt als volgt:

"tot 12 mei 2006"

...

Op strafgebied

Verklaart vijfde beklaagde zesde
beklaagde
niet schuldig aan de hen ten laste
gelegde feiten zoals omschreven in de inleidende
dagvaarding en verduidelijkt bij huidig vonnis en
spreekt hen hiervan vrij.

Legt voor wat hen betreft de kosten ten laste van
de Belgische staat.

Verklaart beklaagde schuldig aan de
hem ten laste gelegde feiten sub I A, B, C, II,
III A, B, IV A1 en A2, IV B1 en B2 zoals
omschreven in de inleidende dagvaarding en
verduidelijkt bij huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot een
enkele hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en tot
een geldboete van 2.000,00 euro, verhoogd met 45
opdecimen en aldus gebracht op 11.000,00 euro of
een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Gelast ambtshalve het uitstel van
tenuitvoerlegging van de helft van de geldboete of
van de helft van de vervangende gevangenisstraf
gedurende een termijn van 3 jaar.

Verplicht beklaagde tevens tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 45 opdecieimes en alzo gebracht op 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beklaagde een vergoeding op van 25 euro.

Veroordeelt beklaagde tot 1/4 van de strafkosten deze tot op heden begroot op 169,94 €.

Verklaart beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub I B, C, II, III A, B, IV A2, IV B1 en B2 zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verduidelijkt bij huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot een enkele hoofdgevangenisstraf van VIER MAANDEN en tot een geldboete van 1.000,00 euro, verhoogd met 45 opdecieimen en aldus gebracht op 5.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 50 dagen.

Gelast ambtshalve het uitstel van tenuitvoerlegging van de helft van de geldboete of van de helft van de vervangende gevangenisstraf gedurende een termijn van 3 jaar.

Verplicht beklaagde tevens tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 45 opdecieimes en alzo gebracht op 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beklaagde een vergoeding op van 25 euro.

Veroordeelt beklaagde tot 1/4 van de strafkosten deze tot op heden begroot op 169,94 €.

Verklaart beklaagde schuldig aan het hem ten laste gelegde feit sub V zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot een gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN en tot een geldboete van 100,00 euro, verhoogd met 40 opdecieimen en aldus gebracht op 500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 20 dagen.

Gelast ambtshalve het uitstel van tenuitvoerlegging van de helft van de geldboete of van de helft van de vervangende gevangenisstraf gedurende een termijn van 3 jaar.

Gelast ambtshalve het uitstel van tenuitvoerlegging van de helft van de geldboete of van de helft van de vervangende gevangenisstraf gedurende een termijn van 3 jaar.

Verplicht beklaagde tevens tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 45 opdecimes en alzo gebracht op 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beklaagde een vergoeding op van 25 euro.

Veroordeelt beklaagde tot 1/4 van de strafkosten deze tot op heden begroot op 169,94 €.

Verklaart beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten sub IV A1 en A2, IV B1 en B2 zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verduidelijkt bij huidig vonnis.

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot een enkele hoofdgevangenisstraf van VIER MAANDEN en tot een geldboete van 2.000,00 euro, verhoogd met 45 opdecimes en aldus gebracht op 11.000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Gelast ambtshalve het uitstel van tenuitvoerlegging van de helft van de geldboete of van de helft van de vervangende gevangenisstraf gedurende een termijn van 3 jaar.

Gelast ambtshalve het uitstel van tenuitvoerlegging van de helft van de geldboete of van de helft van de vervangende gevangenisstraf gedurende een termijn van 3 jaar.

Verplicht beklaagde tevens tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 45 opdecimes en alzo gebracht op 137,50 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt aan beklaagde een vergoeding op van 25 euro.

Veroordeelt beklaagde tot 1/4 van de strafkosten deze tot op heden begroot op 169,94 €.

Beveelt het exploitatieverbod van de inrichting, gelegen te gekadastreerd

die aan de oorsprong van voormelde bewezen inbreuken zoals vermeld in de dagvaarding en verbeterd bij huidig vonnis ligt totdat een nieuwe geldige, en niet-geschorste milieuvergunning werd bekomen voor de betrokken inrichting.

Zegt voor recht dat dit exploitatieverbod ingaat op het ogenblik dat het vonnis van kracht van gewijsde heeft bekomen.

Veroordeelt beklaagden

solidair tot betaling van een dwangsom van 250 euro per dag bij niet-naleving van het exploitatieverbod binnen de gestelde termijn.

Op burgerlijk gebied

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vordering opzichts vijfde, zesde en zevende beklaagden gezien hun vrijspraak.

Verklaart de burgerlijke partijstelling ontvankelijk doch gegrond voor het overige.

De herstellvordering

Verklaart de herstellvorderingen ontvankelijk.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen de afbraak van de wederechtelijke opgerichte constructies impliceert, zijnde:

- de parking voor vrachtwagens en personenwagens, gelegen rechts van het hoofdgebouw;
- de winkel (detailhandel);
- de 2 verdeelpompen aan de rechterzijde van het afdak en een betonnen dek;
- de ruimte (ca. 24 m²) voor douchecellen en toiletruimte onder een gedeelte van het afdak;
- de restaurant en bureelruimte die werden ingericht in plaats van de vergunde toonzaal;

en beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert;

- het verwijderen van puin en bergkiezel en het afvoeren van de materialen naar een erkende stortplaats;
- het verwijderen van de geparkeerde wagens, voertuigen en/of aanhangwagens.

en dit binnen de ZES MAANDEN, nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde is getreden en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de

gemachtigde ambtenaar, of de burgerlijke partij(en) ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer geleid, daarin op kosten van beklaadden kan voorzien.

Zegt dat de overheid of de burgerlijke partij(en) die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan of te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat

gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt

daarenboven solidair tot een dwangsom van 125,00 euro per dag bij niet-uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

De burgerlijke partij wordt gehoord in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden sub 1 t/m 6 worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun respectieve raadslieden, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Beklaagde sub 7, hoewel regelmatig opgeroepen zijnde, is niet bij advocaat of bij haar orgaan verschenen op de terechtzitting van 13 maart 2008 waarop de zaak initieel was gesteld en waarop de zaak in voortzetting werd gesteld naar de latere terechtzittingen, laatst op 15 oktober 2008, zodat

de zaak te haren opzichte bij verstek behandeld wordt.

Op de terechtzitting van 2 oktober 2008 werd de zaak in voortzetting gesteld naar de zitting van 15 oktober 2008 teneinde beklaagde sub 1 in de gelegenheid te stellen aanwezig te zijn om te kunnen worden ingelicht over de draagwijdte van een werkstraf en daar gebeurlijk zijn akkoord voor te geven.

Op de terechtzitting van 15 oktober 2008 is evenwel niemand meer verschenen.

Bij brief van 7 november meldde Mr. dat zijn cliënt, eerste beklaagde, zich van datum vergist had en dat hij daarom verzocht de heropening der debatten te bevelen teneinde eerste beklaagde alsnog in de mogelijkheid te stellen in persoon aanwezig te zijn.

Het Hof gaat niet in op dat verzoek nu dit geen nieuw feit of een nieuwe element van overwegend belang is van aard om de debatten te moeten heropenen.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten gepreciseerd en/of geactualiseerd te worden als volgt:

- telkens de vervanging van de woorden "Vlaamse Executieve" door "Vlaamse Regering"
- telkens de precisering van "datum der onderhavige dagvaarding" als "12 mei 2006"
- de precisering van de stedenbouwinbreuken door toevoeging van de woorden "de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003"

- de precisering van de datumbepaling der feiten sub II als "tussen 17.12.2004 en 12.5.2006, op meerdere data en onder meer op 20 december 2004, 21 december 2004, 27 december 2004, 29 december 2004, 5 januari 2005 en 10 januari 2005"
- de precisering van de datumbepaling als "van ... tot ..." voor de tenlasteleggingen I. A, B voor wat betreft de eerste en de vijfde, C;

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De partijen werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

Met betrekking tot de beklaagden sub 5, 6 en 7

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de vijfde, zesde en zevende beklaagden aan de hen respectievelijk ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven niet bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

Inderdaad werden de respectieve vennootschappen als loutere vehikels misbruikt door de natuurlijke personen (zaakvoerders, bestuurders, al dan niet feitelijk) om de hierna bewezen misdrijven te plegen.

Zij werden terecht vrijgesproken door de eerste rechter.

Met betrekking tot beklaagde (feiten sub V)

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de vierde beklaagde aan het hem ten laste gelegde feit zoals hiervoor omschreven sub V bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter (pagina 11 vonnis), welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

Deze beklaagde betwist mondeling ter terechtzitting het hem ten laste gelegde feit niet meer, hoewel in conclusie nog steeds.

Terecht beschouwde de eerste rechter het roekeloos inrijden op de commissaris als bedreigingen door gebaren of zinnebeelden temeer omdat zij zich daardoor bedreigd voelde.

Er wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn op het ogenblik der feiten blanco strafregister,
- de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, die weliswaar getuigen van een onbeheerste agressiviteit, maar waarvoor beklaagde zich anderzijds heeft verontschuldigd,
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn.

Daarom wordt aan de beklaagde die ertoe in de wettelijke voorwaarden verkeert en die erom verzocht heeft, de gunst van de opschorting toegestaan voor een periode van 1 jaar vanaf heden.

Deze gunstmaatregel wordt in deze zaak ten aanzien van de beklaagde afdoende geacht om hem in de toekomst te wijzen op zijn maatschappelijke verplichtingen en moet hem er tevens van weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

Met betrekking tot de stedenbouwkundige inbreuken (feiten sub IV)

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden sub 1, 2 en 3 aan de hen respectievelijk ten laste gelegde feiten sub IV zoals hiervoor omschreven, gepreciseerd en geactualiseerd bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

Het Hof treedt de uitgebreide motivering van de eerste rechter met betrekking tot de 'boordeling: wettigheidscontrole' volledig bij.

Het Hof begrijpt overigens niet de stelling van beklaagde (de enige die dit argument

opwerpt) waarin hij opnieuw terugkomt op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van d.d. 12 januari 2001 (beklaagde verwacht bovendien ook steeds met de begrippen 'gemeente' en 'gemeenteraad' die met betrekking tot het afleveren van een stedenbouwkundige vergunning geen uitstaans hebben) tot weigering van een stedenbouwkundige vergunning nu immers tegen deze beslissing hoger beroep werd aangetekend bij de Bestendige Deputatie van de Provincie wat leidde tot de weigeringsbeslissing d.d. 20 juni 2001, dewelke definitief is.

Vastgesteld wordt immers dat beklaagden (of de door hen gebruikte vennootschap) tegen deze beslissing geen rechtsmiddel meer hebben aangewend.

Met de eerste rechter wordt vastgesteld dat de beslissing van de Bestendige Deputatie regelmatig en wettig is en uitsluitend gestoeld is op motieven van goede ruimtelijke ordening.

Het is niet omdat het gebied in het gewestplan ingekleurd is als industriegebied en tevens valt onder het BPA dat alles kan of moet worden toegelaten zonder dat een geldige bouwvergunning wordt verkregen.

Zelfs vroeger verkregen vergunningen werden obstinaat niet nageleefd (bv. in verband met de verplicht aan te leggen groenschermen, bezinkingsbekken).

Uit de stukken 822-850 en 882-909 blijken zeer duidelijk de inbreuken die zonder enige voorafgaande en nochtans noodzakelijke schriftelijke vergunning werden gepleegd.

Overigens verliezen beklaagden sub 1, 2 en 3 nogal gemakkelijk uit het oog dat de inbreuken voorzien onder IV B deels werden gepleegd in natuurgebied, en in een bufferzone (zie stuk 887).

Ten onrechte beweert derde beklaagde dat hij geen actieve daad zou hebben gesteld: hij heeft immers als eigenaar toegestaan dat de inbreuken werden gepleegd, voortgezet en/of in stand gehouden. Niet aangetoond is dat hij zich op enig ogenblik tegen de uitvoering van deze werken heeft verzet (zie integendeel zijn eigen verklaring ter zitting in eerste aanleg op 19 januari 2007). Bovendien verklaarde tweede beklaagde dat hij van derde beklaagde uitdrukkelijk toestemming kreeg om een toiletruimte met douches op te richten (stuk 995).

Voor het overige wordt verwezen naar de pertinente argumentatie van de eerste rechter.

De herstellvorderingen van het college van burgemeester en schepenen (stuk 968-969) en van de stedenbouwkundige inspecteur (stukken 917-924) strekken er in deze zaak toe de onrechtmatige toestand ingevolge de bewezen misdrijven in hoofde van de beklaagden sub 1, 2 en 3 te doen verdwijnen en zijn noodzakelijk om de gevolgen van die misdrijven ongedaan te maken. De herstelmaatregel inzake stedenbouw heeft in deze zaak een burgerrechtelijk karakter daar het een bijzondere vorm van teruggave beoogt, zij het dat deze burgerlijke vordering door het Openbaar Ministerie wordt uitgeoefend in het algemeen belang.

Deze omstandig gemotiveerde herstellvorderingen zijn zowel intern als extern wettig en beogen, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven. Zij steunen op motieven van goede ruimtelijke ordening en zijn niet kennelijk onredelijk.

Door de huidige constructies en inbreuken wordt de ruimtelijke ordening in zowel het natuurgebied, de bufferzone als het industriegebied ernstig geschaad.

De gevorderde herstelmaatregelen vinden steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

Dat beklaagden er louter een andere visie op na houden is niet dienend en de ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het Hof anders te doen beslissen.

De herstellvorderingen zoals nu gesteld en gehandhaafd (onder meer wat het college van burgemeester en schepenen van
betreft in de laatste conclusie van 2 oktober 2008 p. 14) brengen voor de beklaagden geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

De uitoefening ervan maakt dan ook in hoofde van de stedenbouwkundig inspecteur geen rechtsmisbruik uit.

Het volledig herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand in deze zaak houdt derhalve in:

- de afbraak van de wederrechtelijke constructies zijnde,
  - de parking voor vrachtwagens en personenwagens, gelegen rechts van het hoofdgebouw
  - de winkel (detailhandel)
  - de 2 verdeelpompen aan de rechterzijde van het afdak en een betonnen dek
  - de ruimte (ca. 24 m²) voor douchecellen en toiletruimte onder een gedeelte van het afdak
  - de restaurant- en bureelruimte die werden ingericht in plaats van de vergunde toonzaal
- het verwijderen van puin en bergkiezel en het afvoeren van de materialen naar een erkende stortplaats
- het verwijderen van de geparkeerde wagens, voertuigen en/of aanhangwagens.

De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken, te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 250 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Met betrekking tot de milieumisdrijven (feiten sub I, II en III)

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden sub 1 en 2 aan de hen respectievelijk ten laste gelegde feiten sub I, II en III zoals hiervoor omschreven en gepreciseerd bewezen gebleven.

Ter zake wordt verwezen naar de omstandige en oordeelkundige redengeving van de eerste rechter dewelke hier herhaald en overgenomen wordt.

Terecht werd door de eerste rechter vastgesteld dat bij de beoordeling van de inbreuken dient

uitgegaan van een milieutechnische eenheid conform de definitie en betekenis ervan in Vlarem II.

Beklaagden verstopten zich tevergeefs achter een kluwen van vennootschappen. De vaststellingen te hunnen laste zijn evenwel duidelijk. Dat anderen niet ook mee zouden zijn vervolgd doet niets af van hun eigen strafrechtelijke aansprakelijkheid nu het Openbaar Ministerie zelfstandig beschikt over de opportuniteit van vervolging.

Dat er geen sprake is van een aparte en onderscheiden uitbating van slechts een verdeelpomp waarvoor zogenaamd slechts een melding zou volstaan. De vaststellingen spreken dat volledig tegen (zie o.m. stukken 246, 982-957, 1039-1040). Het bedrijf is te beschouwen als een papieren constructie om eerste en tweede beklagden buiten schot te houden (zie eveneens stuk 246).

Ten onrechte dan ook houden beklagden voor dat het slechts om één enkele verdeelpomp zou gaan waardoor het een uitbating klasse III zou betreffen; integendeel naar de Vlarem-normen betreft het hier een klasse I uitbating. De later gedane melding door (na 15 december 2004) is dan ook niet dienend geweest en werd overigens terecht als niet ontvankelijk minstens ongegrond verworpen door het college van burgemeester en schepenen van op 31 december 2004 (stuk 989). Een melding geldt niet zolang ze niet ontvangen is.

De bestaande milieuvergunningen (verleend aan waren geschorst tot het verkrijgen van een geldige stedenbouwkundige vergunning en nadien zelfs vervallen ingevolge het definitief weigeren van de stedenbouwkundige vergunning (zie hoger). Nadien werd nooit een geldige milieuvergunning verkregen.

De argumentatie dat de burgemeester betrokken partij zou zijn en dat derhalve zijn vaststellingen in processen-verbaal gecompromitteerd zouden zijn, gaat niet op want hij is namelijk de toezichhoudende overheid die juist bevoegd is om vaststellingen te doen.

Eerste en tweede beklagden worden in persoon strafrechtelijk aansprakelijk geacht want zoals hiervoor (pagina 15) en samen met de eerste rechter reeds gezegd gebruikten zij de vennootschappen slechts als vehikels.

Eerste beklagde is niet geloofwaardig waar hij stelt dat hij enkel op papier zaakvoerder zou zijn geweest nu uit de vaststellingen telkens blijkt dat hij ter plaatse komt als effectief verantwoordelijke voor de uitbating (zie onder meer stukken 61, 179).

Bovendien haalt de eerste rechter terecht aan dat in het beroepschrift gericht aan de Vlaamse Minister van Leefmilieu d.d. 24 december 2004 uitgaande van eerste beklagde nog steeds vermeld is als zaakvoerder, ongeacht wie dit stuk in werkelijkheid ondertekend heeft (stukken 979-984).

De overdracht aan tweede beklagde gebeurde slechts op papier zoals de eerste rechter terecht vaststelde. Tweede beklagde wist in concreto niets van de zaak (zie de stukken 240-244).

Uit de stukken van het strafdossier blijkt ontegensprekelijk het meermaals bewust negeren van de opgelegde dwangmaatregelen, onder meer de verzegeling: men exploiteerde wetens en willens gewoon verder alsof er niets aan de hand was (zie onder meer stukken 955-956, 963-966).

Tevergeefs betwisten beklagden de feiten sub III A en B terwijl uit het strafdossier blijkt en vaststaat dat er hinder was voor de buurt (door af en aan rijden en parkeren van vrachtwagens, door reuk en geluid - zie onder meer stuk 949) en dat er ernstige bedreiging was voor het milieu nu er, in tegenstelling tot wat beklagden beweren, wel een bodemverontreiniging werd vastgesteld (stukken 1052, 1110).

Strafmaat m.b.t. eerste, tweede en derde beklagden

De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de respectievelijk in hoofde van eerste, tweede en derde beklagden ten laste gelegde feiten voorzien onder de tenlasteleggingen I, II, III en IV de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklagden,
- hun eerder gunstige strafrechtelijke voorgaanden,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor het milieu en

ruimtelijke ordening en die wijzen op gemakkelijk doch illegaal geldgewin
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn en waardoor anders een nog zwaardere bestraffing zou opgelegd worden.

Daarom worden eerste en tweede beklaagden bestraft met een gevangenisstraf van acht maanden en een geldboete van 2.000 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Nu deze beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de milieureglementering en van de goede ruimtelijke ordening te respecteren.

Het Hof gaat niet in op het verzoek van eerste beklaagde tot het opleggen van een werkstraf nu een dergelijke bestraffing niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op zijn maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

Aan derde beklaagde werd door de eerste rechter een wettige, gepaste en aangepaste bestraffing opgelegd welke door het Hof wordt beaamd en overgenomen samen met de motivering ter zake van de eerste rechter. Evenwel dient het gedeelte van de geldboete dat met uitstel werd verleend opgetrokken tot 1.500 euro.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 maart 2004.

Terecht legde de eerste rechter een exploitatieverbod op bij wijze van veiligheidsmaatregel en het Hof treedt deze beslissing bij en neemt ze over.

Het is gepast om aan dit exploitatieverbod een dwangsom te koppelen waarvan het bedrag dient bepaald op 250 EUR per dag dat het exploitatieverbod overtreden wordt, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na hierna vermelde termijn in zoverre het huidige arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

Op burgerrechtelijk gebied

Het Hof stelt vast dat er tegenspraak is tussen het overwegend gedeelte (materiële schade ad 5.000 euro niet gegrond) en het beschikkend gedeelte (burgerlijke partijstelling gegrond) zodat het op dat punt dient teniet gedaan.

In zoverre gericht tegen vijfde, zesde en zevende beklaagden is het Hof niet bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen gelet op de vrijspraak.

In zoverre als burgerlijke partij het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand vordert is deze burgerlijke partijstelling niet ontvankelijk.

In zoverre gericht tegen de overige beklaagden op grond van de bewezen milieu-inbreuken toont de burgerlijke partij in concreto geen schade aan in oorzakelijk verband met die feiten.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is bij verstek t.a.v. zevende beklaagde en op tegenspraak voor het overige,

Met eenparigheid van stemmen,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 50, 65, 66, 329 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2

decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 2, 3, 4, 20, 22, 39 van het decreet van 28 juni 1985
- 5, 31, 43, 64 tot en met 69 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- rubrieken 3.6.1, 3.6.2.1, 15.1.1, 16.32.1, 17.3.6.2, 17.3.7.1°, 17.3.9, 17.3.9.2°, 43.1 van bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991
- 4.1.3.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Ontvangt het verzoek tot heropening der debatten doch wijst dit af;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Preciseert en actualiseert de omschrijving der feiten zoals hiervoor gezegd (pagina's 14-15);

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden voor en na 1 maart 2004;

Verklaart de vijfde, zesde en zevende beklaagden niet schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten en spreekt hen hiervan vrij;

Verklaart de eerste, tweede, derde en vierde beklaagden schuldig aan de hen respectievelijk

ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven, geactualiseerd en gepreciseerd;

Veroordeelt de eerste beklaagde wegens de vermengde feiten sub I A, B en C, II, III A en B, IV A 1 en 2 en B 1 en 2 zoals hiervoor omschreven, geactualiseerd en gepreciseerd tot:

- een gevangenisstraf van ACHT MAANDEN
- een geldboete van TWEEDUIZEND EURO gebracht op ELFDUIZEND EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden voor de gehele gevangenisstraf en een gedeelte van DUIZEND EURO gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN zodat een gedeelte van DUIZEND EURO gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN effectief blijft;

Veroordeelt de tweede beklaagde wegens de vermengde feiten sub I B en C, II, III A en B, IV A 2 en B 1 en 2 zoals hiervoor omschreven, geactualiseerd en gepreciseerd tot:

- een gevangenisstraf van ACHT MAANDEN
- een geldboete van TWEEDUIZEND EURO gebracht op ELFDUIZEND EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden voor de gehele gevangenisstraf en een gedeelte van DUIZEND EURO gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN zodat een gedeelte van DUIZEND EURO gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN effectief blijft;

Veroordeelt de derde beklaagde wegens de vermengde feiten sub IV A 1 en 2 en B 1 en 2 tot:

- een gevangenisstraf van VIER MAANDEN
- een geldboete van TWEEDUIZEND EURO gebracht op ELFDUIZEND EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden voor de gehele gevangenisstraf en een gedeelte van DUIZEND VIJFHONDERD EURO gebracht op ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van ZEVENENZESTIG DAGEN dagen zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DRIEËNTWINTIG DAGEN effectief blijft;

Verplicht ieder van deze drie beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan ieder van deze drie veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Verleent aan vierde beklaagde het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een periode van EEN JAAR vanaf heden;

Legt aan vierde veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt, met ingang van het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest, bij toepassing van artikel 39 van Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 een exploitatieverbod van de inrichtingen gelegen te
gekadastreerd
die aan
de oorsprong liggen van voormelde weerhouden en
bewezen inbreuken tot op het ogenblik dat een
nieuwe geldige en niet geschorste milieuvergunning
zal worden bekomen voor deze inrichtingen;

Beveelt eerste en tweede beklaagden solidair tot betaling aan het college van burgemeester en schepenen van
tot betaling
van een dwangsom van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO per dag dat het exploitatieverbod overtreden wordt, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na hierna vermelde termijn in zoverre het huidige arrest vooraf werd betekend;

Met betrekking tot de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering gegrond;

Beveelt eerste, tweede en derde beklaagden de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- de afbraak van de wederrechtelijke constructies zijnde,
  - de parking voor vrachtwagens en personenwagens, gelegen rechts van het hoofdgebouw
  - de winkel (detailhandel)
  - de 2 verdeelpompen aan de rechterzijde van het afdak en een betonnen dek
  - de ruimte (ca. 24 m²) voor douchecellen en toiletruimte onder een gedeelte van het afdak
  - de restaurant- en bureelruimte die werden ingericht in plaats van de vergunde toonzaal
- het verwijderen van puin en bergkiezel en het afvoeren van de materialen naar een erkende stortplaats
- het verwijderen van de geparkeerde wagens, voertuigen en/of aanhangwagens.

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt eerste, tweede en derde beklaagden solidair, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van

van een dwangsom van TWEEHONDERD

VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend.

Op burgerrechtelijk gebied

Doet het bestreden vonnis teniet;

Verklaart de burgerlijke partijstelling niet ontvankelijk in zoverre als burgerlijke partij het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand vordert;

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen in zoverre gericht tegen vijfde, zesde en zevende beklaagden gelet op hun vrijspraak;

In zoverre gericht tegen de overige beklaagden op grond van de bewezen milieu-inbreuken, verklaart de burgerlijke vordering ongegrond;

De kosten

Laat de kosten van de strafvordering in beide aanleggen met betrekking tot vijfde, zesde en zevende beklaagden ten laste van de Staat;

Veroordeelt de eerste, tweede, derde en vierde beklaagden ieder 1/4 van tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 755,63 euro.

Verwijst de burgerlijke partij tot de kosten van haar stelling in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 29,74 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Voorzitter,

Raadsheer

Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van
ACHTTIEN MAART TWEEDUIZEND EN NEGEN
uitgesproken door Voorzitter
in aanwezigheid van Advocaat-generaal
met bijstand van Griffier